

Esquerra i el país se la juguen a Girona

Algun dia convindria que l'independentisme català exigís als Monty Python els royalties que els deuen per la seva aparició a *La vida de Brian*, disfressats de sobiranistes palestins! Quan semblava que la nau d'Esquerra començava a redreçar el seu rumb, capitanejada per Oriol Junqueras, la federació gironina se li ha amotinat, atrinxerant-se a la sentina tripartita, i ha imposat com a candidata Teresa Jordà, una de les dones que acostà ERC als esculls de la desaparició.

La proposta d'aire nou, de renovació —que ja havia patit un sotrac prou evident en no gosar fer una executiva nacional sense llast del passat— quedava pràcticament en no-res: en comptes d'una opció de consens i engrescadora, com era la de Quim Torra, el president d'Esquerra ha hagut de sotmetre's i acceptar una de les dones fortes de l'incombustible Joan Puigcercós, el major èxit de la qual fou el de perdre la batllia de Ripoll en les darreres eleccions.

Amb la qual cosa no tan sols ha mostrat una feblesa i una manca d'autoritat més que preocupant, oferint la imatge convencional del teòric canvi polític —canviem per a que res no canviï—, sinó que ha refredat d'arrel la voluntat unitària que es proposava. Reagrupament, tot i que no s'ha desvinculat de l'acord de presentació conjunta amb ERC, com han informat sense massa fonaments alguns mitjans, [ha lamentat](#) que algú aprofiti la seva bona predisposició per a imposar “uns noms sense que abans hagin estat consensuats, uns noms que tampoc responen a la línia de renovació i de col·laboració amb altres organitzacions que vol impulsar Oriol Junqueras”.

Davant d'aquesta situació més que preocupant, només resta una pregunta: la nova direcció republicana es creu, *de veritat*, les seves [recents proclames](#), que afirmaven que “ara més que mai, ens cal i cal al país una ERC forta, decidida i capaç d'assumir el seu paper, la seva responsabilitat i el lideratge que li correspongui en aquest procés [envers una Catalunya lliure]”? O potser no pretenia més que ocupar les poltrones que ocupaven els altres?

És conscient Oriol Junqueras que de la resposta a aquesta pregunta en depèn, en gran mesura, el futur del país?

divendres, 14 d'octubre del mmxi

© Xavier Serrahima 2011
www.racodelaparaula.cat

Informació sobre els drets

